

עורף האדם חשוב אם חייב למסור את נפשו על כף לפי ההלכה. **דבר הנעלם לגמרי** - הינו מסירות נפש ללא שום הגבלות וחשבוים. עבודה זו, שבאה מצד הקשר העצמי של עצם הנשמה עם עצמותו. תבנה, מגלה את עצמותו. יתברך בעולם.

עדות גמורה; ועדות היא דוקא על דבר הנעלם לגמרי. ויש לבאר שלש בחינות אלה בעבודת האדם. **דבר הנגלה** - הינו עבודה על פי טעם ודעת, שברור שצריכים לעשותה. **דבר העשוי להתגלות** - הינו עבודה של מסירות נפש, שלמעלה מטעם ודעת, אף היא תלויה בשכל: על כל פרט

- נקודות משיחות קודש - (על פי לקוטי שיחות חלק כרך יט עמוד 188 ואילך - מתוך 'לקראת שבת')

ישראל ושמיא וארעא - עדי קיום וברור

ונמצא, שבחינה זו באלקות שלמעלה מהעולמות, אינה נראית ונגלית.

ועל זה כתיב (ישעיה מג, י. שם יב) "אתם עדי נאום ה'", דגם בחינה זו באלקותו. יתברך באה לידי גלוי על ידי עדים. ואיתא על-זה בזהר (חלק ג פו, א) דהעדים "אינון ישראל" ו"אינון שמיא וארעא".

ויש לומר דשני סוגי עדים אלו הם שני סוגי עדים הנ"ל: "שמיא וארעא" - עדי ברור הם. דבזה שפנחיים הפיה, ואינם נפסדים ככל הנבדאים, הרי הם מורים ומעידים על זה שהוא יתברך אינו בעל גבול, וכחו יתברך אין-סוף, ולמעלה מעלה ממצאיות העולמות (עין בכל זה במורה נבוכים ריש חלק ב, ובספר החקירה לכ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק' בתחלתו, שם קא, ב ואילך).

אף "ישראל" הם עדי קיום. דלא רק שמעידים הם על מצאיותו. יתברך, הנה על ידי תורה ומצוות הם פועלים גלוי והמשכת קדשותו. יתברך וכח האין-סוף בתוך הבריאה ועניני עולם הזה.

על-פי | שני עדים . . יקום דבר: (יט טו)

ידוע מה שפתיב בספרי ה'אחרונים' (ראה צפנת פענח כלי התורה והמצוה ערך עדות, עדות קידושין. ועוד) שישנם שני סוגי עדות:

א' עדי ברור - שהמעשה אינו נפעל על-ידם, והעדים רק מבררים ומגלים לאחרים שהמעשה נעשה, וכמו עדי הלואה וכיוצא בזה. ב' עדי קיום - שפועלים את המעשה, ובלעדם לא רק שחסר ברור הדבר אלא גם עצם הדבר לא נפעל, וכמו עדי קידושין וכיוצא בזה.

ויש לבאר זה על דרך החסידות:

כתיב "מבשרי אהזה אלקה" (איוב יט, טו), דעל ידי מצאיות העולם אנו מפירים ויודעים בודאות את מצאיותו. יתברך, ואין אנו צריכים ל"עדות" על זה. דהרי ודאי "יש בעל-הבית לבירה זו", והעולם אינו קים מעצמו.

אף, כמו שפתיב בספרים הקדושים (תורה-אור מגלת אסתר צט, ב. לקוטי-תורה שיר-השירים ת, א) "לא זה עקר האלקות מה שהעולמות מתהיים ממנו", והשם יתברך בכבודו ובעצמו מרומם ומנשא למעלה מעלה מזה שהוא בורא עולמות.

(מז) כייקום עדי-חמם באיש לענות בו סרה:

טז ארי יקום סהיד שקר בגבר לאסהדא בה סטיא:

כ"ט - לענות בו סרה • דבר שאינו, שהוסר העד הזה מפל העדות הזאת. כיצד? שאמרו להם: ויהלא עמנו הייתם באותו היום במקום פלוני' (ספרי).

(יז) ועמדו שני-האנשים אשר-להם הריב לפני יהוה לפני הפהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:

יז ויקמונו תרין גברין די להון דינא קדם יי קדם כהניא ודיניא די יהון בימיא האגון:

עומדין לפני המקום, שנאמר (תהלים פב): "בקרוב אלהים ישפט". אשר יהיו בימים ההם • (ר"ה כח) יפתח בדרו כשמואל בדרו, צריך אתה לנהוג בו כבוד.

כ"ט - ועמדו שני-האנשים • (שבועות ל) בעדים הפתיב מדבר, ולמד שאין עדות בנשים, ולמד שצריכין להעיד עדותן מעמד. אשר-להם הריב • אלו בעלי הדין. לפני ה' • יהנה דומה להם פאלו

יח ויתבעון דיניא יאות והא סהיד שקר סהדא שקרא אסהד באחיהי:

(יח) ודרשו השפטים היטב והנה עדי-שקר העד שקר ענה באחיו:

בדרישה ובחקירה. והנה עדי-שקר • כל מקום שנאמר "עד", בשנים הפתיב מדבר.

כ"ט - ודרשו השפטים היטב • על-פי המזמין אותם, שבדקים וחוקרים את הבאים להזמם